

ENTRE BASTIDORS

Dues corbates per al debat televisiu

El debat televisiu que se celebrarà avui a TV3 ha donat als candidats per estrenar, almenys, dues corbates. El candidat socialista José Montilla podria posar-se la corbata amb el gravat 'Catalunya' que ahir li van regalar al míting gironí, tot

i que el seu llampant color vermell no lliga molt amb l'estètica més sobria que caracteritza el president de la Generalitat. Un altre que podria estrenar corbata serà Joan Puigercós. En aquest cas, el republicà va comprar-la durant una passejada que va fer pel carrer Creu Coberta de Barcelona el primer dia de campanya. La va comprar amb una camisa per la que va pagar uns setanta euros.

A LA XARXA

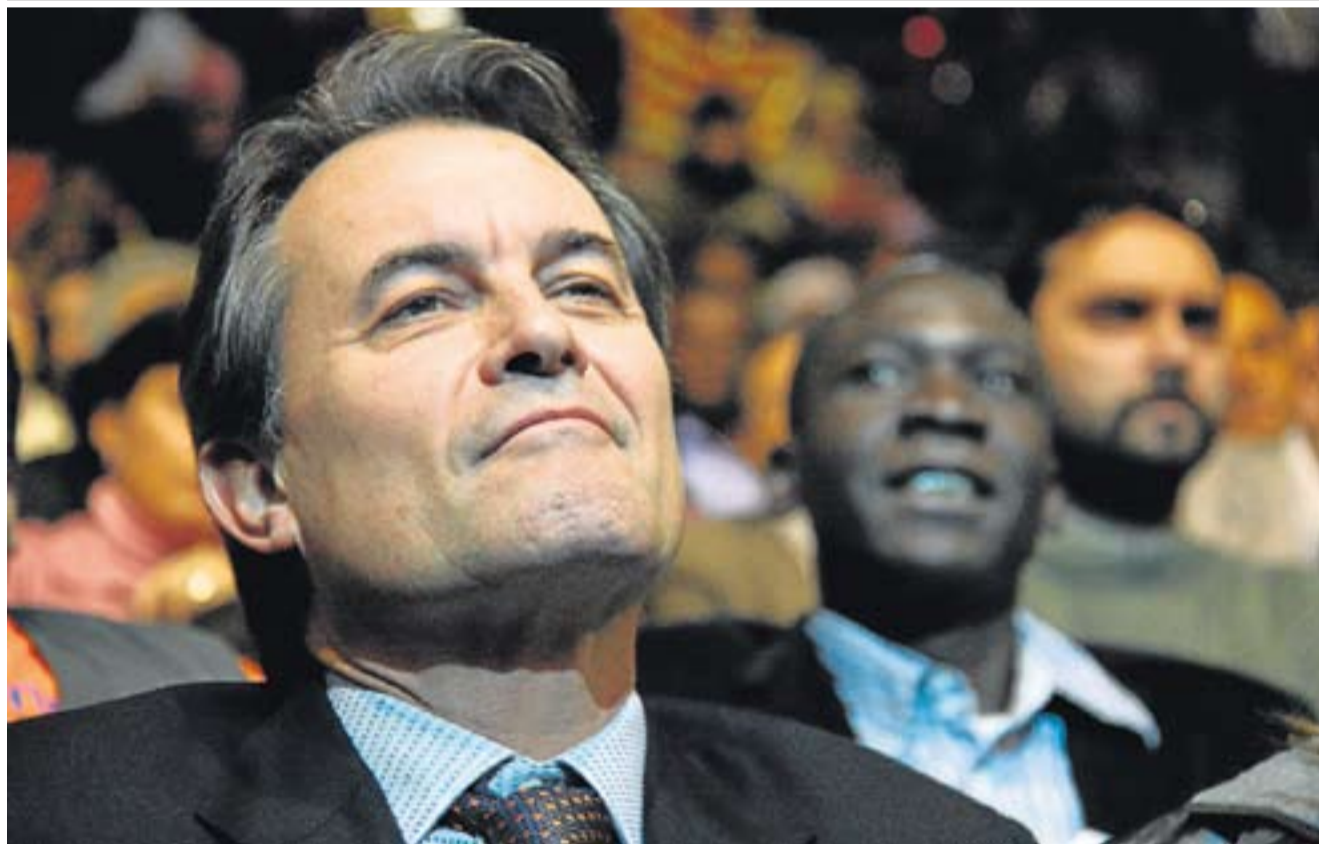
Mas sí que es posa el cinturó de seguretat

Després de les crítiques que va aixecar el vídeo en què Mariano Rajoy es deixava gravar al cotxe oficial sense portar cordat el cinturó de seguretat, l'equip d'Artur Mas ha intentat donar una altra imatge de seny al líder de CiU. En un dels

vídeos de campanya en què es mostra un dia qualsevol de Mas durant la campanya, el candidat apareix també assegut a la part del darrer del seu cotxe però clarament amb el cinturó posat. Per destacar la diferència, CiU ha escollit aquesta imatge com a captura inicial del vídeo i ja un cop dins tot es veu molt preparat. L'antitesi de Mariano Rajoy, vaja.

Prop de 2.000 forans omplen l'acte de la federació nacionalista a Barcelona

Mas allibera els populars i demana el vot immigrant

Artur Mas encara la segona setmana de campanya electoral amb avantatge en els sondejos. ACN

Crònica

ALBERT MARTÍN VIDAL
BARCELONA

Al'himne nacional de Catalunya –*Els Segadors*–, una peça solemne i bel·licosa la lletra de la qual apareixia a la pantalla gegant a mode de karaoke no va acabar d'enganxar l'audiència. El va seguir la txaranga interpretada per un grup de joves marroquins, ritme que sí que va fer vibrar els 2.000 immigrants que van assistir a l'acte més multitudinari de CiU fins ara. Per l'entusiasme que van mostrar, és clar que s'abracen a la fe convergent i que tenen en Artur Mas un profeta.

I això que la federació naci-

onalista no va preparar un acte sense contingut fiat a la reivindicació folklòrica. Al contrari: el responsable d'immigració de CDC, Àngel Colom, va deixar tres missatges ben clars. Amb la mateixa cantarella messiànica amb què fa uns anys demanava la independència i que va fer servir per explicar-se després d'haver-se apropiat de diners del Palau de la Música, Colom va assegurar que CiU no vol una "societat multicultural", sinó una de sola, que "s'ha acabat la Catalunya assistida, de la qual se serveix algun partit que utilitza la immigració per guanyar vots" i va demanar als assistents que emprin el català com a "llengua comuna". Un discurs molt allunyat del que la federació nacionalista va fer servir el 2006, quan Mas va

plantejar un carnet per punts per a immigrants i que allunya els convergents del discurs inflammat del PP.

La veritat, però, és que CiU jugava a casa. Després de mesos de lluites intestines entre els representants de les entitats que agrupen els nousvinguts a Catalunya per entrar a les llistes o a l'estructura de la federació nacionalista, els quatre escollits per adreçar-se al públic van pronunciar discursos *made in Madí*. "Tots volem un canvi", "Demaneu que l'Artur marqui el futur" o "Cal treballar i estudiar per poder formar la Catalunya ideal, per aconseguir la llibertat nacional" van ser alguns versos de la cançó que van interpretar un grup de joves amb arrels estrangeres. Després es va demanar el vot pel "partit que dema-

na el canvi i la igualtat" –en referència, aparentment, a CiU–, un altre explicava amb un català travat que "el poble de Catalunya té dret a decidir el seu futur" i un tercer lamentava "la manca d'inversions i infraestructures" que l'Estat espanyol ha fet a Catalunya.

Davant una marea de gorges, barrets exòtics, xadors i turbants, Artur Mas va entrar en escena per presentar l'assumpte com si no plantejés els problemes que el seu company de llista, l'alcalde de Vic, Josep Maria Vila d'Abadal, va assenyalar uns mesos enrere.

"Qui ha volgut espavilar-se ha trobat una societat que li ha permès tirar endavant", va dir Mas, i va afegir que "a Catalunya no hi ha castes" i que "només s'hi sent estranjer qui vol ser-ho". A canvi, va explicar, CiU només demana als nousvinguts que "entenguin" els valors de Catalunya, en referència a la "iniciativa i l'esperit de superació".

"Abans estava amb el PP"

Entre el públic, gran part del qual va arribar de diversos indrets de Catalunya en autocars contractats per CiU, hi havia gent com ara l'Abdulai, un senegalès arribat de Girona que no sabia que anava a un acte de partit: "Ens van dir que era una reunió a Barcelona per parlar dels nostres problemes". També hi havia la Bella, boliviana, que s'ho mirava amb esperit crític. "No sé qui votaré perquè aquest senyor abans estava amb el PP", deia.

Unes fileres més enllà, un grup de pakistaneses explicava que donen suport a CiU perquè també al seu país voten els "liberals" i Rafael, dominicà de 42 anys, no amagava la seva sorpresa: "És la primera vegada que estic en un acte de CiU, no sabia que seria, això".

L'acte, un èxit rotund i un torpede a la línia de flotació d'un PSC que veu com el seu principal rival s'apunta un triomf en un àmbit que tradicionalment no l'ha beneficiat, va incloure moments còmics, com quan un jove va saludar Àngel Colom amb aquestes paraules: "Arturo, Visca Catalunya i visca el Barça!". *

Els debats durant les campanyes

ANTONI GUTIÉRREZ-RUBÍ

— Avui és el dia. El moment clau d'una campanya gairebé sempre gira al voltant dels debats televisius dels candidats i, encara més, els cara a cara entre els favorits permeten conèixer els projectes dels partits, però, sobretot, la personalitat, la intel·ligència emocional, la capacitat dialèctica, la proximitat respecte dels ciutadans i alguns detalls dels programes i de la gestió.

En aquests debats, treu més rendiment qui respecta més les normes i domina més hàbilment les tècniques específiques associades (amb un llenguatge i una mecànica propis). Qui comet menys errades tindrà moltes possibilitats de ser el proper president de Catalunya. Però també hi pot haver sorpreses.

Les nombroses càmeres oferiran plànols subjectius i una informació valuosa. Qualsevol detall serà observat i qui tingui més control de la comunicació verbal i no verbal (el to, la gestualitat, l'actitud...) en sortirà beneficiat. Les càmeres parlen quan el candidat no ho fa. En una conversa, el 65% de la comunicació és no verbal i les paraules suposen el 35% restant. Comunicar de manera creïble i coherent amb el cos i la cara és un altre factor decisiu.

Hi ha moltes més variables a tenir en compte. Aquests debats es guanyen dins i fora del plató. Abans i després. El debat el fan els candidats, però s'enfronten les màquines poderoses dels partits, que es mouran a la xarxa i als mitjans per assenyalar els encerts propis i les errades dels rivals. Qui es mogui millor fora té fàcil guanyar dins.

* ANTONI GUTIÉRREZ-RUBÍ
ÉS ASSESSOR DE COMUNICACIÓ